

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně Jitky Zavřelové a soudců Tomáše Foltase a Jana Kratochvíla v právní věci navrhovatele: **MUDr. Z. Z.**, ve věci návrhu doručeného Nejvyššímu správnímu soudu dne 11. 8. 2025,

t a k t o :

- I. Návrh doručený 11. 8. 2025 **s e o d m í t á .**
- II. Navrhovatel **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Nejvyšší správní soud obdržel dne 11. 8. 2025 podání (dále též „návrh“), v němž podatel (dále též „navrhovatel“) uvedl, že podává kasační stížnost proti rozsudku a usnesení Krajského soudu v Ostravě. Podatel dále v tomto podání vyjmenoval soudce, kteří měli tato rozhodnutí krajského soudu vydat.

[2] S ohledem na nejasnost podání vydal Nejvyšší správní soud usnesení z 26. 8. 2025, čj. Na 112/2025-5, jímž podatele vyzval, aby ve lhůtě 1 týdne od doručení tohoto usnesení upřesnil své podání tak, že uvede, čeho se podání týká, proti komu směřuje a co podáním navrhuje, zejména uvede čísla jednací a data vydání rozhodnutí krajského soudu, proti kterým podání z 11. 8. 2025 směřuje. Soud v tomto usnesení dále vysvětlil, že soudci krajského soudu, které podatel vyjmenoval, jsou soudci civilního či obchodního úseku krajského soudu. Soud proto poučil podatele o tom, že kasační stížnost lze podat pouze proti rozhodnutím krajského soudu vydaných ve správním soudnictví. Soud dále uvedl, že pokud napadená rozhodnutí krajského soudu byla vydána v soukromoprávní věci, soud by tedy neměl pravomoc tato rozhodnutí přezkoumat.

[3] Toto usnesení bylo podateli doručeno dne 26. 8. 2025. Lhůta pro doplnění jeho podání mu proto uplynula dne 2. 9. 2025. Dne 4. 9. 2025 nicméně podatel doručil soudu další podání. V něm uvedl: „*Potvrzuji doručení Vašeho usnesení. Ve lhůtě 1 týdne doplním mé podání.*“ Na tomto místě soud konstatuje, že za den doručení se považuje ten den, kdy se podatel přihlásil do své datové schránky (§ 17 odst. 3 zákona č. 300/2008 Sb., o elektronických úkonech a autorizované konverzi dokumentů). Podle doručky tedy podateli bylo usnesení doručeno dne 26. 8. 2025. Za okamžik doručení se naopak nepovažuje

okamžik, kdy podatel písemně potvrdil převzetí usnesení. Tímto způsobem by si totiž podatel mohl soudem stanovené lhůty libovolně prodlužovat. Navzdory tomuto postupu podatele však soud k jeho opožděným podáním přihlédl (viz dále).

[4] Dne 7. 9. 2025 bylo soudu doručeno doplnění podání z 11. 8. 2025. Soud úvodem upozorňuje, že si je vědom toho, že podatel učinil toto doplnění po uplynutí lhůty, kterou mu soud stanovil usnesením z 26. 8. 2025. Jelikož však soud obdržel podání ze 4. 9. 2025 a doplnění ze 7. 9. 2025 ještě předtím, než rozhodl o negativním následku z důvodu neuposlechnutí výzvy podatelem (tj. nijak o podání z 11. 8. 2025 zatím nerozhodl), musel soud přihlédnout i k opožděnému odstranění vad (z právní věty rozsudku NSS z 26. 10. 2004, čj. 2 Azs 117/2004-54, č. 648/2005 Sb. NSS; z novější judikatury např. rozsudek NSS z 20. 1. 2023, čj. 5 Azs 145/2021-38, bod 20).

[5] V doplnění ze 7. 9. 2025 podatel uvedl, že žádá o kasaci všech vyjmenovaných rozhodnutí. Jde o tato rozhodnutí, která podatel přiložil k doplnění svého podání:

- rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku z 6. 8. 2025, čj. 8 C 141/2025-40;
- rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku z 11. 11. 2024, čj. 11 C 207/2024-38, jímž okresní soud rozhodl rozsudkem pro zmeškání; následné usnesení téhož okresního soudu z 27. 1. 2025, čj. 11 C 207/2024-58, jímž okresní soud zamítl návrh podatele na zrušení předchozího rozsudku pro zmeškání; následné odvolací usnesení Krajského soudu v Ostravě z 31. 3. 2025, čj. 57 Co 60/2025-81;
- rozsudek Okresního soudu ve Frýdku-Místku z 19. 3. 2025, čj. 11 C 26/2025-11, jímž okresní soud rozhodl rozsudkem pro uznání; následný odvolací rozsudek Krajského soudu v Ostravě z 18. 7. 2025, čj. 57 Co 135/2025-56.

[6] V samotném doplnění svého podání pak podatel uvedl, proč nesouhlasí s tím, že okresní soud rozhodl v daných sporech rozsudkem pro zmeškání a rozsudkem pro uznání. Dále podatel upozornil na zneužívání § 202 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád, neboť Česká kancelář pojistitelů úmyslně rozděljuje své pohledávky na částky do 10 tis. Kč, čímž si zajistí to, že odvolání proti prvostupňovému rozsudku nebude v takové věci přípustné. Náklady takového řízení jsou nicméně tak vysoké, že se jejich výše blíží k výši jistiny. K těmto rozhodnutím podatel připojil i odpověď předsedy Okresního soudu ve Frýdku-Místku z 18. 12. 2024 na stížnost podatele na soudce okresního soudu Mgr. et Mgr. Martina Pavlíka, který rozhodoval v některých z výše uvedených rozhodnutí. Předseda okresního soudu shledal tuto stížnost nedůvodnou.

[7] Všechna výše uvedená rozhodnutí se týkají pohledávek Generali Česká pojišťovna, a. s., a České kanceláře pojistitelů vůči podateli. Tyto pohledávky měly vzniknout jednak z důvodu dluženého pojistného na pojištění odpovědnosti z provozu vozidla a také z důvodu bezdůvodného obohacení z pojistné smlouvy, z níž měly být podateli vypláceny denní dávky pro případ pracovní neschopnosti. Jedná se tedy o soukromoprávní spory (§ 7 odst. 1 o. s. ř. ve spojení s § 2758 a § 2779 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník). Nejde o spory, v nichž by pojišťovna či kancelář pojistitelů mohly autoritativně rozhodovat o právech a povinnostech podatele tak, jak by v jiných zákonem předvídaných sporech mohly rozhodovat správní orgány (např. pokud by byl spor o daňových povinnostech podatele). Jsou to až civilní soudy, zde okresní a krajský soud, kdo v této soukromoprávní věci autoritativně rozhodují o právech a povinnostech účastníků. Pojišťovna ani kancelář

pojistitelů v této věci nemají postavení správních orgánů, a proto se nelze proti jejich postupu bránit u správních soudů (viz níže).

[8] Nejvyšší správní soud proto konstatuje (poprvé tak učinil již ve svém usnesení z 26. 8. 2025), že kasační stížnost je možné podat pouze proti rozhodnutí krajského soudu ve správním soudnictví, tj. proti těm rozhodnutím, v nichž krajský soud posuzoval např. rozhodnutí, nezákonný zásah či nečinnost správního orgánu (§ 4 ve spojení s § 102 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní). Výše popsáním typem soukromoprávních sporů se naopak zabývají civilní soudy, přičemž opravné prostředky proti jejich rozhodnutím jsou upraveny v rámci občanského soudního řádu a jsou projednávány např. krajskými soudy (odvolání) či Nejvyšším soudem (dovolání). Nejvyšší správní soud proto nemá pravomoc, aby se zabýval kasační stížností proti výše uvedeným rozhodnutím okresního a krajského soudu.

[9] Jelikož se nejedná o spor, který by spadal do správního soudnictví, nemohl Nejvyšší správní soud postoupit tuto věc věcně a místně příslušnému krajskému soudu (§ 7 odst. 5 s. ř. s.). Stejně tak soud nemohl uplatnit postup podle § 46 odst. 2 s. ř. s., dle kterého by soud navrhovatele poučil o tom, že do jednoho měsíce od právní moci usnesení o odmítnutí návrhu by navrhovatel mohl podat žalobu a poučil by ho, ke kterému věcně příslušnému soudu by tuto žalobu mohl podat. *Žalobou* ve smyslu § 46 odst. 2 s. ř. s. se však rozumí pouze takové podání, kterým se zahajuje řízení před soudem první instance podle občanského soudního řádu, nikoliv opravný prostředek, který svým obsahem odpovídá některému z opravných prostředků (bod [8] tohoto usnesení) upravených v občanském soudním řádu (usnesení NSS z 3. 4. 2023, čj. Na 53/2023-9, bod 4). V této věci se však navrhovatel brání právě proti již vydaným rozhodnutím civilních soudů vydaných v řízení v prvním stupni i v řízení o odvolání. Nejvyšší správní soud proto neměl jinou možnost, než aby návrh, jímž navrhovatel žádá o *kasaci* (tedy o přezkum) výše uvedených rozhodnutí, odmítl podle § 46 odst. 1 písm. a) ve spojení s § 120 s. ř. s. Nedostatek pravomoci soudu je totiž neodstranitelným nedostatkem podmínek řízení. Obdobným způsobem soud postupoval také v jiných srovnatelných situacích (usnesení NSS z 4. 1. 2024, čj. Na 230/2023-11; z 21. 12. 2023, čj. Na 224/2023-6; z 16. 5. 2018, čj. Na 119/2018-6).

[10] O nákladech řízení rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty první ve spojení s § 120 s. ř. s. Z důvodu, že návrh byl odmítnut, nemá navrhovatel právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení: Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně 18. září 2025

Jitka Zavřelová
předsedkyně senátu